

Sygn. akt II CSK 495/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa W. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] adwokatowi J. B. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód - A . K. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego, w którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 20 czerwca 2016 r. W wyroku tym oddalono powództwo powoda obejmujące roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia w związku z naruszeniem, zdaniem powoda, jego dóbr osobistych w wyniku odmowy udzielenia mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

W skardze kasacyjnej powód podnosił zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., ponieważ w toku postępowania apelacyjnego i podejmowanych czynności decyzyjnych nie zrealizowano funkcji rozpoznawczej i kontrolnej sądu odwoławczego. Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień wyroków obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w nim prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę, Sąd Najwyższy stwierdził, że - wbrew stanowisku strony skarżącej - w rozpoznawanej sprawie o zadośćuczynienie nie wystąpiła przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarga kasacyjna nie jest bowiem oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu.

Wbrew sugestii skarżącego, ustalenia faktyczne obu Sądów meriti uzasadniają przyjęte w nich rozstrzygnięcia o bezzasadności wniesionej przez powoda apelacji. W oparciu o te ustalenia Sąd Apelacyjny mógł podzielić oceny prawne Sądu Okręgowego (s. 15-16 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Za trafny należy uznać pogląd obu Sądów, że powód nie mógł skutecznie dochodzić zadośćuczynienia za naruszenia jego dobra osobistego w postaci odpowiedniego prawa do sądu i rzetelnego procesu, gdyż nie należą one do katalogu

wyodrębnionych praw osobistych (art. 23 k.c.) i nie podlegają w związku z tym ochronie na podstawie art. 24 k.c. w zw. z art. 448 k.c. W konsekwencji trafnie uznano za bezprzedmiotowe dowody, które miały prowadzić do dokonywania odmiennych ustaleń niż te, które prowadziły do wydania przez sąd penitencjarny orzeczenia w sprawie V Kow [...] (nieudzielającego powodowi przerw w odbywaniu kary pozbawienia wolności). Istniały także podstawy do stwierdzenia, że takie orzeczenie Sądu penitencjarnego nie spowodowało naruszenia dobra osobistego powoda (utruty lub pogorszenia zdrowia, s. 17 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Nie obciążono powoda kosztami postępowania kasacyjnego (art. 102 k.p.c., por. s. 360-365 akt sprawy i postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 26 lipca 2017 r., k. 365 akt sprawy).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono stosownie do postanowień §§ 3, 8 i 16 rozporządzenia MS z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1714).

jw

l.n